

30. sep. 1972

FAKTA

Dato:

30. sep. 1972

Sidetal:

Rød blå bd 12 s. 12-16

TRANSSKRIFTION

30-9-72

Hvis man udskyder farverne er der så i det hele taget nogen fornuftig grund til at fastholde strukturen? Kvadraterne har den fordel at det er den neutraleste form man kan finde frem til og at det kan fungere som et stadigt tilbagevendende modul.

Det ophæver formvalgets problematik og forenkler – forskel – variationer – til delingen to – alt indenfor de to kvadrater, stillet sammen og gentaget fra gang til gang må give en neutral struktur og således ophæve formproblematikken.

Jeg bliver dog ikke træt af ustandseligt at gentage at, i det øjeblik farven forlades opstår en alvorlig fare for at overfører valør – nuance og farveproblemet på det materiale man bruger istedet, at man kort sagt bruger det som farve. Brugen af forskellige materialer kan meget let gå hen og få samme sproglig karakter og funktion som den man har villet undgå via farven. Der opstår adskillige problemer f.eks hvilke associationer har de materialer man bruger og kan de være vildledende idet de fører for langt væk fra det kunstneriske område og ud i helt andre kunsten uvedkommende?

Et eks. jeg ønsker at markerer et rumligt areal på en væg evt i form af et kors. For at markerer dette korsareal på væggen benytter jeg mig af fire ens, men tilfældig valgte postkort forestillende Triumfbuen.

Postkortet er en brugsgenstand – i form af et billede der viser en kendt parisisk turistattraktion. Dette billedes kunstneriske kvalitet er lig nul, men det forestiller altså et bygningsværk som de fleste kender. Postkortets funktion er at være transportør af en skriftlig hilsen hvorefter det evt. af modtageren hænges på væggen. Her i dette tilfælde transporterer det ikke en hilsen, eller meddelelse, men hænges på væggen – ikke som en erindring, men for at markere et korsformet vægareal – vil denne markering, altså det kors som dannes af rummet mellem kortene blive så væsentlig udtalt at kortets egentlige andre funktioner træder i baggrunden evt. helt forsvinder?

Dertil tror jeg roligt man kan svare NEJ – Postkortet bliver ved at være et Postkort som gengiver et billede af Triumfbuen. Beskueren vil uvilkårligt tro at disse fire ens billeder af Triumfbuen har en betydning og ikke kun den betydning som de altså i dette tilfælde har at danne korsarealet på væggen, men en der direkte kan udledes af kortets motiv. Triumfbuen gentaget 4 gange. Det betyder at beskueren skal gå en omvej over de associationer som kortets motiv indgiver ham for at nå frem til kærnen – det hvide korsmelletrum.

For at undgå farven og formens sproglighed besværer man sig altså med at skabe en perceptionsomvej via en ordinær ting og de til den knyttede, og kunsten uvedkommende, tankeforbindelser for at kunne nå frem til produktets hensigt og mening.

Det er ikke nogen lykkelig løsning på problematikken.

Og — er den nødvendig? Grunden til at jeg i sin kom ind på anvendelsen af Postkort var at de repræsenterede en masseproduceret brugsgenstand, at de var billeder af helt neutral beskaffenhed d.v.s at de bortset fra motivernes forskellighed var ens. De var nok neutrale, men ikke på samme måde som f.eks et stykke indpakningspapir, emballagepap e. I der let kan få en æstetisk funktion placeret i en kunstnerisk sammenhæng — farven på materialet — stofligheden — bearbejdelsen o.s.v. Postkortet bruges som det er uden tilskæring — uden på nogen måde at deles men helt ubearbejdet.

Postkortet er neutralt på en æstetisk lukket måde. Man camouflerer ikke at det er et postkort hvad man let ville kunne gøre med andre mere anonyme materialer som f.eks de ovenfor nævnte.

Der tror jeg, trods alle de indvendinger man kan komme med, at Postkortene er den nærmeste løsning af en ikke sproglig formulering. Selv hvor man bruger, og bearbejder, andre materialer såsom grafit — kul — lim — mad — tøj — olier — o.s.v vil man konsekvens set blive hængende i sproglige formuleringer af disse materialer — deres stoflighed — deres valørværdi — deres farve — deres forhold — sammen, til hinanden o.s.v Og så synes jeg for øvrigt postkort er sjove.

undre (kunstneriske) formål end der
oprindeligt var dette materiales bestemte-
-se - derved bliver den kunstneriske
hændelse man prøver sig med den
der kan dele og ikke deres sandt fysiske
realitet. Først er, selv når den
anvendes ved undersøgninger af dens
egenskab som malning - et begreb
i sig selv (med en farve?) og desu-
-den når den anvendes i kunstnerisk
offered så behøver med kunst-
-historiske - maleriske associationer
at den bliver et begreb i sig selv
der i dette tilfælde ~~ikke~~ kan stå
i vejen for den kunstneriske handling.
Det gør bedre når man går ned
til sort - hvid - og klar - brunt -
men selv da undgår man ikke de
maleriske associationer. Først opstår
lid for den sande og første opstår
der en hel masse nye problemer.

30-9-72.

Hvis man udstylder farverne
er der så i det hele taget nogen formidlig
grund til at fastholde skubtekan?
Kvadraterne har den fordel at det er
den neutralste form man kan finde
frem til og at det kan fungerer som
et skubt tilbagevandende modul.

Det er hoved- form uafgjelds problematik og
forankler - forskel - variationer - til delingen
for - alt i den for de for kvadrater,
skiller sammen og oplyste for gængs til
gængs må give en neutral skulptur og
Således er hoved form problematikken.
7 og bliver dog ikke det af instande-
-lig et oplyste at, i det offentlige foran
forlades opstår en alvorlig fare for et
overførsel vider - nuance af farve problemet
på det materiale man bringer i stedet,
at man bør søge bringe det som
farve. Bringende af forskellige materialer
kan meget let give hen og for samme
sprog lige karakter og funktion som
den man har vilde undgå i en farve.
Der opstår adskillige problemer f. eks
hvilke associationer har de materialer
man bringer og kan de være tilledende
i det de fører for langt væk fra det
kunstneriske område og ud i helt
andre kunstner med ham munde?
Et eks. jeg ønsker at markere et
rum tilf ureal på en væg event; form
af et kors. For at markere dette kors-
-areal på væggen bemærker jeg mig af
sine ens, men tilfældig uafgjeld posthæft

fore stillen de Triumf breen.

Postkortet er en brugs genstand - ~~et billede~~
i form af et billede der især er tænkt
Parisisk turistattraktion. Dette billedes
kunstneriske kvalitet er høj nok, men
det foreskriver altså et bygningsværk som
de fleste kender. Postkortets funktion er
at være transport af en skriftlig hit-
-sen - hvorefter det tænk. af en anden
hænges på vognen. Her i dette lille billedes
transporter det ikke en hit-sen, eller med-
-delelse, men hænges på vognen - ikke
som en erindring, men for at markere
et kors formet værelse - til ~~denne~~
denne erindring, altså det kors
som dannes af rummet mellem værelse
blive så væsentlig udbyldt at kortets
egendelige andre funktioner træder i bag-
-grunden tænk. helt for sig selv?
Dertil tror jeg veligt man kan svare
NEJ - Postkortet bliver ved med at
være et Postkort som angiver et
billede af Triumfbreen. Bestemeren vil
nårligt for at disse fire ans
billeder af Triumfbreen har en be-
-tydning og ikke kun den betydning
som de altså i dette lille billede har
at danne kors værelse på vognen, men
og der direkte kan udledes af kortets
modv - Triumfbreen angivet 4 gange.

Det betyder at beskueen skal gå en om-
-vej ~~for~~ over de associationer som brokets
motiv indgive ham for at nå frem
til kernen - det brede kors mellem-
-rum.
For at undgå farven og formens smaghy-
-hed besøger man sig altså med at
skabe en perceptionsomvej via en anden
linje og de til den knyttede, og kunstner
med ham mente, den begrundelse for at
kunne ~~naa~~ nå frem til produktets
konst og mening.
Det er ikke nogen lyfaldig løsning
på problematikken.
Og er den nødvendig? Sin krom
grund til at jo Postkortet var
ind i en vandel af masseprodukt
at de repræsenterede en masseprodukt
brings opstand, at de var lilleder af helt
neutral beskaffenhed d.v.s. at de var det
fra motivernes forskellighed var ene.
De var ikke neutrale, men ikke på
som me mude som J. etis et skulptur
indpakningspapir, en ballage pap e. l.
der let kan få en estetisk funktion
placert i en kunstnerisk som nær heng-
jerven på materiale - Stoffet uden bearbejdelse
o. s. v. Postkortet bruges som det er
uden tilskoring - uden på nogen måde
at deles man helt ubearbejdet.
Postkortet er neutralt på en ~~estetisk~~

æstetisk indblik måde. Man kommer flaar
ihlke ar det se et postkort hvad man
let ville kunne gøre med andet mere
anonyme materialer som J. Elias de oven-
for nævnte.

Derfor tror jeg, trods alle de indvendinger
man kan komme med, at Postkortene
er den nærmeste betyning af en ihlke
sproglig formidling. Selv hvor man
bringer, og bearbejder, en del materialer
så som gips - lim - mud -
tejl - olie - o. s. v. vil man konsekvens-
sel blive hængende i sproglige formi-
delinger af disse materiale - deres stoffe -
hed - deres værdi - deres form - o. s. v.
Ja hold - sammen, til hinanden o. s. v.
Og så synes jeg forenkling postkort
er sjove.

3-10-72.

"Que du tableau minimaliste s'oppose au
principe du contraste des formes et des
couleurs, on fait que bases de la
composition"

Strozeminski.

"Je suis contre la ligne et toutes
ses conséquences: couleurs, formes,
composition. Tous les tableaux, quels